

Full diocesà

14 de juny del 2020

p5 — Ordenació diaconal diumenge vinent

p7 — L'Església davant el racisme als Estats Units

A NOMÉS DOS METRES DE TU

La crisi del Coronavirus ha triplicat les necessitats socials. Tot i les distàncies, ens necessiten més a prop que mai.

Corpus 2020

 Càritas
Diocesana de Vic

**COL-LABORA
CADA GEST COMPTA**

www.caritasbv.cat
ES44 0182 3507 4802 0801 2886

«Els qui mengen aquest pa viuran per sempre»

El Cos i la Sang de Crist / Cicle A

Lectura del llibre del Deuteronomi

Moisés digué al poble: «Recorda't del camí que el Senyor t'ha fet fer pel desert des de fa quaranta anys per afligir-te, per provar-te, per conèixer els sentiments del teu cor i veure si observaries o no els seus manaments. T'afligí fent-te passar fam, però després t'alimentà amb el manà, que ni tu ni els teus pares no coneixíeu, perquè aprenguessis que l'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu. Recorda't del Senyor, el teu Déu, que et va fer sortir de la terra d'Egipte, un lloc d'esclavatge; que t'ha fet passar per aquest desert immens i terrible, infestat de serps verinoses i d'escorpins, una terra eixuta, sense aigua, on per a tu va fer saltar un doll d'aigua de la roca dura, i t'hi alimentava amb el manà, que els teus pares no coneixien.» (8,2-3.14b-16a)

Salm responsorial

Glorifica el Senyor, Jerusalem.
(Salm 147)

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, el calze de la benedicció que nosaltres beneïm, no és, potser, comunió amb la sang de Crist? El pa que nosaltres partim, no és, potser, comunió amb el cos de Crist? El pa és un de sol. Per això tots nosaltres, ni que siguem molts, formem un sol cos, ja que tots participem del mateix pa. (10,16-17)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps Jesús digué als jueus: «Jo sóc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meva carn, perquè doni vida al món.» Els jueus es posaren a discutir. Deien: «Com s'ho pot fer, aquest, per donar-nos la seva carn per menjar?» Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no podeu tenir vida en vosaltres. Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia. Ben cert: la meva carn és un veritable menjar, i la meva sang és una veritable beguda. Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell. A mi m'ha enviat el

Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment, els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre.» (3,16-18)

«El calze de la benedicció que nosaltres beneïm, ¿no és, potser, comunió amb la sang de Crist? El pa que nosaltres partim, ¿no és, potser, comunió amb el cos de Crist?»

«Qui menja aquest pa viurà per sempre»

Joan Mir Tubau, prev.

La solemnitat del Cos i de la Sang de Crist, estesa a tota l'Església llatina pel papa Urbà IV l'any 1264, pot ser una bona ocasió per a llegir o rellegir les pàgines que el Catecisme de l'Església Catòlica dedica al sagrament de l'Eucaristia, i, també, l'ensenyament dels papes Joan Pau II i Benet XVI en sengles documents dedicats al mateix sagrament. Recordem-ne alguns anunciats: l'Eucaristia és font i cimal de tota la vida cristiana; acció de gràcies i lloança al Pare; memorial de la Passió, Mort i Resurrecció del Crist; presència real del Crist en el pa i el vi consagrats; àpat del Senyor; penyora de la glòria futura; misteri de fe, de comunió i de missió; sagrament de la caritat...

Tota aquesta riquesa doctrinal no se'n pot anar riu avall. Cal acollir-la i fer-ne vida. Per això diem que anar a missa compromet, tant personalment com comunitàriament. La llista de compromisos —d'urgència diversa— és llarga: participar en l'Eucaristia de manera plena, conscient i activa; menar una vida cristiana coherent; adorar el Santíssim Sagrament; formar un sol cos, superant les divisions; ajudar els més pobres i edificar una societat més equitativa i fraterna; compartir els béns; donar resposta a les qüestions socials candents; ser custodis de la creació...

L'Eucaristia és el centre de la comunitat eclesial. La vida cristiana, doncs, porta a l'Eucaristia i l'Eucaristia porta a la vida. Fer-ho així és començar a tastar la promesa de Jesús: «Qui menja aquest pa, viurà per sempre.»

La imatge

El Pa repartit, el Vi del calze compartit. El Pa i el Vi, aliments en molts sentits: tenen tant de contingut simbòlic les espècies eucarístiques! Alimenten la fe de l'ésser humà, en són testimoni i manifestació. Constitueixen la presència del Senyor enmig dels fidels; i creen comunitat: de gent dispersa en fan un sol poble amb la tasca missionera de la caritat i de l'anunci arreu.

Pa i vi (2013). Lou Ann Bagnall

Agenda

Lit. hores: Setmana III

15 dilluns

—Santa Maria-Micaela del Santíssim Sagrament
1Re 21,1-16/Salm 5/Mt 5,38-42

16 dimarts

—Sant Ferriol
—Sant Quirze i Santa Julita
1Re 21,17-29/Salm 50/Mt 5,43-48

17 dimecres

—Sant Ismael
—Sant Raineri
2Re 2,1.6-14/Salm 30/
Mt 6,1-6.16-18

18 dijous

—Sant Ciríac
—Santa Paula
Sir 48,1-14/Salm 96/Mt 6,7-15

19 divendres

El Sagrat Cor de Jesús
Dt 7,6-11/Salm 102/1Jn 4,7-16/
Mt 11,25-30

20 dissabte

L'Immaculat Cor de Maria
2Cr 24,17-25/Salm 88/Lc 2,41-51

21 diumenge XII de durant l'any / Cicle A

—Sant Lluís Gonzaga
Jr 20,10-13/Salm 68/Rm 5,12-15/
Mt 10,26-33

«A només dos metres de tu»: Càritas en temps de Covid-19

Postulació de Corpus Christi, el Dia de la Caritat

Avui diumenge, 14 de juny, Càritas celebra un Corpus Christi, el Dia de la Caritat, molt especial, amb una situació difícil causada per la crisi del Covid-19. Totes les col·lectes d'avui van dedicades a Càritas.

La campanya d'enguany porta per lema «A només dos metres de tu», informant que la crisi del coronavirus ha triplicat les necessitats socials.

Cinc idees bàsiques sobre la campanya

- 1.— Distanciament però mai llunyania de cor. Tot i que estem obligats a complir una distància física entre les persones, la proximitat és una manera de situar-nos davant l'altre.
- 2.— Càritas sempre hi és: «No abandonem, seguim a prop de les persones que més ho necessiten.»
- 3.— «Posar el proïsme en el centre, com a primera opció (...), sense fer accepció de persones, sense por de contaminar-me».
- 4.— Càritas vol continuar acompanyant: «estar al costat. Aquesta és la gran revolució: que les persones no se sentin soles».

5.— «Humanitzar la humanitat. Ens toca fer-ho després de tot el que hem passat, d'haver-nos vist com a números (contagiats, morts...)».

Al costat de les persones d'una manera diferent

El delegat diocesà de Càritas, Mn. Ramon Donada, ha escrit una carta amb motiu de la festa de Corpus afirmant que en aquesta situació de pandèmia «calia veure com continuàvem atenent i estant al costat de les persones que ja abans venien a les nostres Càritas i les que començaven a venir...». I afegeix que cada «una de les Càritas del nostre bisbat té la seva pròpia història d'aquests darrers tres mesos (...). Han estat molts els esforços fets. Valorem-los i agraïm-los».

La crisi del coronavirus ha triplicat les necessitats socials

El bisbat es va moure per respondre a les necessitats

Accions del bisbat en temps del Covid-19 (i II)

Proximitat amb les noves tecnologies

Igualment, per correu electrònic o whatsapp els rectors feien arribar reflexions o comentaris de l'evangeli del dia, homilia, pregàries, testimonis personals, el full parroquial i diocesà, etc. a molts feligresos; és el cas de les parròquies de la Pietat, Sant Domènec, Lurdes i la Divina Pastora de Vic, Roda de Ter, Sagrada Família i Montserrat de Manresa, Viladordis, Calldetenes i Riudeperes, Calaf i parròquies veïnes i la Sagrada Família d'Igualada.

Un altre àmbit que s'ha cuidat ha estat el de la catequesi. El contacte per correu electrònic o whatsapp amb els nens i nenes de la catequesi i els seus pares ha estat una bona manera de continuar les catequesis, tant de primera comunió com de confirmació. Així ho han fet, per exemple, des de les parròquies de Lurdes de Vic, Calldetenes i Riudeperes, Sagrada Família i Montserrat de Manresa, Viladordis, Santa Maria i la Soledat d'Igualada, Castellolí, Òdena i l'Espelt.

Atenció a necessitats materials

Tant el bisbat com parròquies, entre altres, Òdena, Calldetenes i Riudeperes, Calaf i parròquies veïnes, Sagrada Família i Montserrat de Manresa, la Soledat, Santa Maria i la Sagrada Família d'Igualada i Viladordis, han proporcionat i repartit menjar, ma-

terial de seguretat, gel, mascaretes, bates, pantalles protectores, mascaretes quirúrgiques, etc., a hospitals, residències d'avis, col·lectius vulnerables, treballadors assistencials, etc., o han reforçat el banc d'aliments o els equips de càritas parroquials. Altres, com la parròquia de Sant Josep de Manresa, van cedir els seus locals parroquials per a la confecció i distribució de mascaretes i pantalles protectores.

Habitacions i menús al Seminari

El Seminari de Vic va posar a disposició del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya un total de 30 habitacions de la residència per tal que hi poguessin ingressar persones afectades de coronavirus que estaven en procés de recuperació; així com també per derivar-hi persones que haguessin estat en contacte amb pacients del Covid 19 i no podien quedar-se a casa seva. En el mateix Seminari, a la zona de l'alberg, s'acollien persones vulnerables per a una estada temporal, gestionada directament per l'Ajuntament de Vic.

També oferia un menú social per a totes aquelles persones més vulnerables de la ciutat i comarca, col·laborant amb les administracions competents (Ajuntament de Vic i Consell Comarcal d'Osona); la xarxa de Voluntariat Covid-19 els el portava a casa.

Ordenació diaconal a Igualada

Diumenge vinent, dia 21 de juny, el bisbe Romà visitarà Igualada per conferir l'ordenació diaconal al seminarista Lluís Vidal i Buixeda.

La celebració tindrà lloc a la basílica de Santa Maria a les sis de la tarda i s'hauran de seguir els protocols de distància entre els fidels que hi vulguin assistir. Els cants litúrgics aniran a càrrec del cor dels Scouts d'Europa.

Lluís Vidal va néixer a Igualada fa vint-i-sis anys. Amb la seva família, sempre ha estat vinculat a la parròquia de la Sagrada Família. Ha estat integrant actiu de l'agrupament local dels Scouts d'Europa. Té el grau en filosofia.

En els darrers anys ha realitzat els estudis eclesiàstics a la Facultat de Teologia de Catalunya, com a membre del Seminari Interdiocesà, a Barcelona i ha col·laborat pastoralment a la seva parròquia natal entre altres tasques que se li han encomanat.

El dia del Sagrat Cor, un dia de pregària pels sacerdots

La solemnitat del Sagrat Cor de Jesús, el pròxim divendres dia 19, és també la Jornada Mundial de Pregària per la Santificació dels Sacerdots, una intenció que fou establerta en el seu moment per sant Joan Pau II.

Recentment, el papa Francesc ha escrit una carta als sacerdots de la diòcesi de Roma davant la quantitat de correus electrònics i cartes que ha rebut durant aquests mesos de quarantena i confinament pel coronavirus.

El Sant Pare escriu: «Tots hem escoltat durant aquest

temps de quarantena els nombres i percentatges que dia rere dia ens assaltaven, hem tocat el dolor de la nostra gent amb les nostres mans.» Però el Papa posa l'accent en el fet que les estadístiques «tenien noms, rostres i històries compartides».

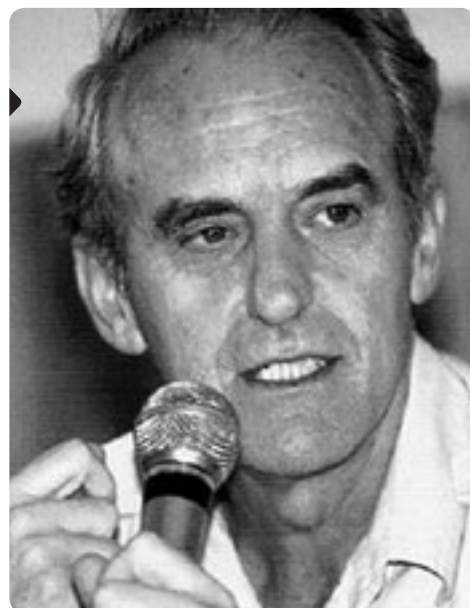
També insisteix que ells, com a comunitat presbiteral, «no han estat aliens a aquesta realitat i no l'han estat pas mirant per la finestra; xops en la furiosa tempesta, han fet esforços per ser presents i acompanyar les seves comunitats: han vist venir el llop i no han fugit ni abandonat el ramat».

Perdó davant el judici del crim de la UCA

Aquesta setmana ha començat a l'Audiència Nacional, a Madrid, el procés a dos ex-militars salvadorenys acusats de ser els autors intel·lectuals i materials dels crims de la Universitat Centreamericana del Salvador.

Un crim que commocionà l'Església i que està sense resoldre. Fou el 16 de novembre de 1989 quan van ser assassinats sis jesuïtes --entre ells quatre espanyols, amb Ignacio Ellacuría (foto)-- i dues treballadores de la universitat.

Amb motiu d'aquest procés judicial, la Companyia de Jesús ha emès un comunicat en què es mostra disposada «a perdonar els qui van planejar i executar aquest horrible crim». Un perdó que no és obstacle perquè es compleixi l'objectiu que «es conegui tota la veritat i es dedueixin les responsabilitats respectives, la qual cosa es fa a través del sistema de justícia».

El perill actual del racisme als EUA

Dura declaració dels bisbes nord-americans

Dur comunicat de l'episcopat nord-americà davant l'assassinat de George Floyd, que ha encès grans protestes als EUA: «Tenim el cor trencat i estem fastiguejats i indignats en veure un altre vídeo d'un home afroamericà assassinat davant els nostres propis ulls.»

En el text, la Conferència de Bisbes Catòlics dels Estats Units adverteix que «el racisme no és una cosa del passat o simplement un tema polític menyspreable sobre el qual s'ha de tractar quan sigui convenient». Per als prelats, es tracta d'un «perill real i actual que ha d'anfrontar-se».

En relació amb les manifestacions, els bisbes advoquen perquè siguin «protestes pacífiques no-violentes», però, no obstant això, fan un pas endavant en subratllar: «fem costat a les comu-

nitats que estan mostrant la seva indignació de forma apassionada».

Per altra banda, la visita que després dels disturbis ha realitzat el president americà Donald Trump al Santuari Nacional de Sant Joan Pau II de Washington ha causat polèmica.

Per a l'arquebisbe de Washington, Wilton D. Gregory, és «desconcertant i censurable que qualsevol instal·lació catòlica es permeti ser tan atroçment mal utilitzada i manipulada d'una manera que viola els nostres principis religiosos». Des de la Casa Blanca es va defensar la visita com un esdeveniment per a promoure la llibertat religiosa al món. Trump ha signat una ordre executiva sobre el suport financer dels EUA a programes internacionals en pro de la llibertat religiosa.

El llibre

Montserrat, un Magníficat de roca

Bernabé Dalmau

Publicacions de l'Abadia de Montserrat. 135 pàgines
44 euros

El P. Bernabé Dalmau, director de «Documents d'Església» i ben conegut pels seus nombrosos llibres, ens ofereix una suggestiva panoràmica del culte a Montserrat a partir de la lapidària frase de sant Joan Pau II que dona títol a l'obra.

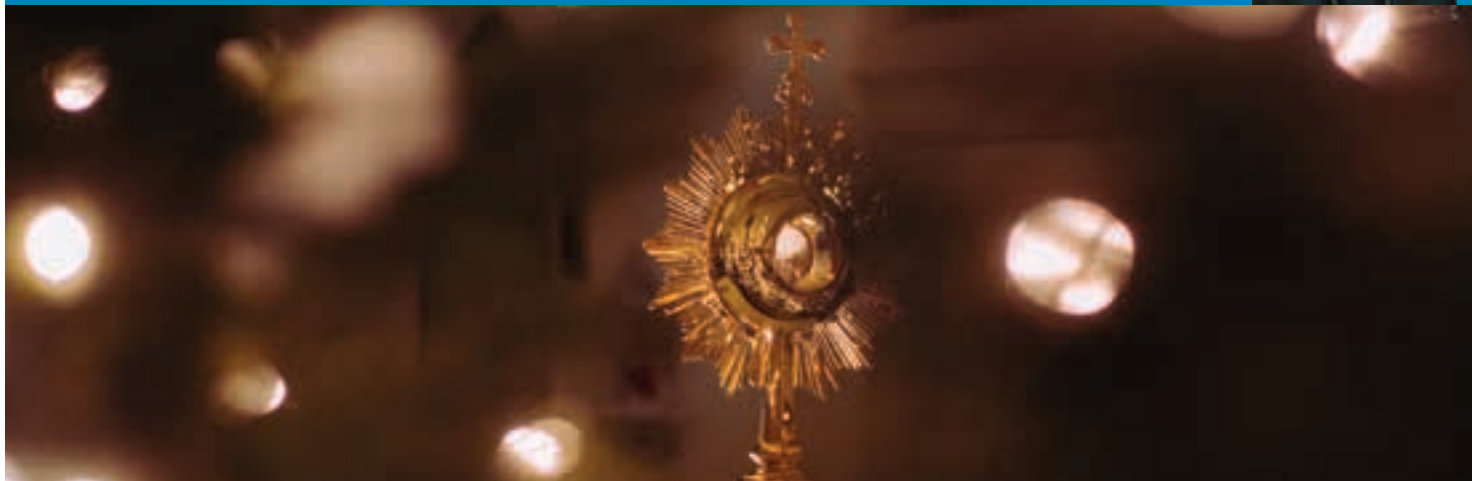
Els tres conceptes de Roca, Magníficat i Montserrat permeten passar de la funcionalitat litúrgica dels espais sagrats a la devoció popular mariana a través de la descripció de la vida sacramental, en el marc de les particularitats de l'any litúrgic.

Hi ha una volguda mescla d'història, narració, reflexió i costumari, i també alguna exemplificació, sense pretendre dir-ho tot. S'hi ha afegit la traducció castellana i anglesa.

La fe que obra per amor (Ga 5,6)

Romà Casanova, bisbe de Vic

La festa de *Corpus Christi* té un accent concret: la professió pública que fa l'Església de la seva fe en Crist, realment present en el sagrament de l'Eucaristia. Aquesta expressió pública que se'ns demana, en aquest temps d'alarma sanitària amb certes mesures per a la prevenció de contagis, no podrà ser feta de la mateixa manera que altres anys. Tot i això, en cada comunitat s'ha trobat la manera d'agrair i adorar la presència de Crist en les espècies sacramentals del pa i del vi.

Sant Pau en la carta als gàlates té una frase plena de contingut i adient per a aquestes circumstàncies: *La fe que obra per l'amor* (5,6). La fe en la presència real de Crist en el sagrament del seu Cos i la seva Sang ens porta a l'amor envers Jesús. L'Eucaristia és el memorial de la mort i resurrecció de Crist. El misteri pasqual de Crist té una raó fonamental: l'amor. Recordem les paraules de Jesús: *Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics* (Jn 15,13), i: *Déu estima tant el món, que ha donat el seu Fill únic* (Jn 3,16). Per això la resposta adient a qui es dona per amor no pot ser pas cap altra que estimar. La mirada plena d'amor al Senyor en l'Eucaristia és la millor resposta que podem donar al sagrament de l'Amor que és

l'Eucaristia. L'adoració és inseparable del reconeixement de la presència real de Crist. «Ja deia sant Agustí: "Ningú no menja d'aquesta carn sense abans adorar-la ... , pecaríem si no l'adoréssim." En efecte, en l'Eucaristia el Fill de Déu ve a trobar-nos i desitja unir-se a nosaltres. L'adoració eucarística no és sinó la continuació òbvia de la celebració eucarística, que és en ella mateixa l'acte més gran d'adoració de l'Església» (Benet XVI, *Sacramentum caritatis*, 66).

La fe que obra per l'amor, ens diu sant Pau. La fe en la presència de l'Amor en l'Eucaristia ens porta a la presència de Crist en els nostres germans: *Tenia fam... tenia set... era foraster... estava malalt... era a la presó... Tot allò que feieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho feieu a mi* (Mt 25,35-40). La fe en Crist mena a l'amor als germans. La festa de Corpus està unida a l'aportació econòmica a Càritas. En aquest moments d'emergència social i econòmica, en què moltes famílies sofreixen les conseqüències del que estem vivint, la nostra fe s'ha de fe obra d'amor pels més necessitats. Aquesta sí que serà una manifestació pública de la nostra fe. Siguem solidaris!

